

EN DAG I FORTIDEN.

Jeg opholder mig på afd. D III på Kvindeasylet 1958-1962

kl. 5.00 morgen. Nattevagten skal i sving med at tage de små op - vaske dem og gøre dem klar, til dagvagten kommer kl. 7.00. NATTEVAGT FRA 19 - 7

De skal vaskes og lægges i seng igen, så de bare skal have tøj på kl. 7.00. De små er på den første stue - så vidt jeg husker talte de 6 personer.

Derefter gik nattevagten ind på de andre sovestuer - 6 ialt - vækkede alle. De skulle alle op og klædes på, så de bare manglede kjole og forklæde. De sad på sengen og ventede på os.

Kl. 7.00 mødte 2 morgenvagter ind samt arbejdsførpiger.

De små blev klædt på, og de andre blev vasket og fik tøj på - 32 personer ialt.

Kl. 8.00 - der er et hold arbejdsførpiger, der fast henter mad med madvognen (en lukket trækvogn i jern med låger). Maden blev hentet i asykkøkkenet. Den bestod af havregrød og byg vandgrød til madebørnene. Maden kom i store stålspande + en bakke med smurt brød. Kaffen fik vi i store stålkander.

I opholdsstuen var et bord og 3 taburetter klar til maden. Der blev lagt stikstykker på gulvet og spande og bøtter havde deres helt nøjagtige plads.

Efterhånden som beboerne var blevet klædt på, blev de sat på deres faste pladser, så alt nu var klar til, at førstedamen kunne begynde at øse mad op og den anden at dele ud og made. Dem, som fik medicin, havde hver deres ske, som lå oppe på en hylde med medicinen i. FRISERIN.

Efter spisning var der wc-tur. Alle kom på wc. Efter oprydning gik personalet på skift ned i kælderens for at spise.

Fritimeafløseren og fridagsafløseren gik nu tur i flok med alle, som kunne gå - D II og D III fulgtes - så vidt jeg husker ca. 40 personer. Turen skulle have en vis længde og varighed. Den ene af personalet gik forest og den anden bagerst. Det skete ofte, at der var en, som havde sine træsko under armen, når vi kom tilbage. De fik dem under armen oppe på afdelingen, når vi skulle af sted. De havde skovbaldbukser på, så det kunne da også hænde, at den bagerste del hang på turen.

Arbejde som sengeredning, rengøring, vinduespuddning m.m. skulle gøres mellem kl. 9.00 - 12.00.

Rengøringsbusserne havde endnu ikke holdt deres indtog i Brejning - heller ikke konehjælp.

Kl. 12.00 - havde pigerne igen hentet "varm mad". Efter spisning og wc-tur gentog vi spadsereturen. Nu var det den yngste af personalet, der gik først til spisning og førstedamen klædte så beboerne på til spadsereturen, så de var klar, når den yngste havde spist. Vi gik så igen 2 mand med ca. 40 personer. Efter spadsereturen blev de igen sat på deres pladser og fik 1 kop kaffe uden noget til. Der var kun 1 personale, der nu var alene med de 32 beboere. Den

anden og arbejdsforpigerne var på fritimer. Tiden, hvor man var alene, blev brugt til at reparere tøj!

På væggen hang der en stofpose. I den skulle der lægges 5 stk. reparationstøj i til nattevagten!

Kl. 17.00 - kom den anden fra fritimer, så vi igen var 2 personale + arbejdsforpiger. Alle 4 afdelinger havde en første arbejdsforpiger - på D III var det Herdis.

Nu skulle alle på wc, og alle fik vasket numse. Dem, der havde menses, var altid sengeliggende. Når numsevasken var overstået, fik de aftensmad (smørebrød), og de blev derefter lagt i seng, så alle var i seng kl. 19.00, når nattevagten kom. Vi gik så ned og afsluttede med aftensmad.

Onsdag var anderledes - det var ugens badedag.

Efter morgenmad gik vi i kælderens. I baderummet stod 3 baljer sæbevand - 1 til fødder - 1 til krop - 1 til hår. Damen fra depotet var den, der stod ved bruseren og havde ansvar for, at vandet havde den rette temperatur.

Alt gik på samleband. 2. assistenten var oppe på afdelingen. Hun sendte ned og modtog dem igen. Uden for døren stod førsteassistenten og klædte af og på. Det rene tøj kom pakket i ruller fra depotet. I baderummet var vi andre personaler. En ordnede fødder, en ordnede kroppen og en håret. En skyllede og tørrede. Når afdeling D III var færdige, kom D II. De 2 personaler, som stod uden for døren og oppe på afdelingen blev skiftet ud. Vi andre blev, til vi var færdige. Når alle beboere var færdige, smed hele personalet tøjet og gik i bad.

Tro nu ikke, at det var så hårdt for personalet, at der ikke var tid til sjov, hygge, samtaler og etablering af gode venskaber. Vi boede jo alle på institutionen - mange på afdelingerne og en del på N.H. og B IIII - livet på stedet var jo ikke så forskelligt fra livet udenfor.

Arbejdstid: Vi arbejdede 48 timer ugentlig. Vi havde 1 fridag om ugen, og man skulle være heldig, hvis man kunne få en 7-15 vagt før fridagen. Nogle havde fri hver anden søndag, men ikke alle. De første 11 måneder, hvor jeg arbejdede på afdeling Y, havde jeg 1 søndag fri.

Om eftermiddagen havde vi kurser med stedets læger. Om aftenen var vi på kursus på systuen.

Alt lys skulle være slukket kl. 10.00 om aftenen - hvis ikke kom nattevægteren og bankede på.

Nattevagtens hovedopgave om aftenen var at holde øje med, om der var noget af personalet, der fik besøg.

Hvis man fik mand og barn, skulle man søge om at blive på stedet. Hvis du p.g.a. barn holdt en pause, kunne du kun komme i arbejde igen som natkone.

Personale der dækkede afdeling D II og D III:

<i>D II:</i>	<i>1 førsteassistent</i>
	<i>1 andenassistent</i>
	<i>1 fridags afløser - man delte</i>
	<i>2 fritime afløserne - man delte</i>
<i>D III</i>	<i>1 førsteassistent</i>
	<i>1 andenassistent</i>

Kvindeasylet havde 4 afdelinger, som stort set var ens.

D III kaldtes bølgeafdelingen - ikke uden grund.

D IIII kaldtes lammeafdelingen - der var flere i kørestol.

Der var en plejemor for hele huset, hun var sygeplejerske. Hun havde et godt og stort overblik. Hende og jeg var ikke altid enige, men vi kom godt ud af det med hinanden alligevel.

Det er helt bevidst, at jeg ikke har berørt emnet om, hvordan den enkelte beboer havde det og har følt det, men et er helt sikkert: personalet - de aller fleste - gjorde, hvad de kunne. Vi holdt dengang lige så meget af beboerne, som vi gør i dag, og forskellen på vores og deres liv var heller ikke så stor, som man kunne tro ud fra tiden i dag.

Min generation var med til at bryde frøkenmentaliteten ned. Dette var da ikke uproblematisk. Vi unge satte stor præg på eftertiden som medarbejder under forsorgen.

Jeg startede den 1. november 1957 på afdeling Y, som var for børn op til 18 år. Vi var et stort hold, der startede, fordi afdeling Kolding Fjord blev åbnet med beboere og personale fra Brejning. Den 1. oktober 1958 startede jeg på afdeling D og var der frem til 1962.

Jeg arbejdede igen på D III fra efteråret 1968 til efteråret 1980. Afdelingen var da reduceret med 12. Disse var kommet ned på nye afdelinger. Rengøringshjælp og konehjælp havde erstattet arbejdsfærdighederne - kun en arbejdsfærdig pige var tilbage som eneherker.

Dette er en kort oversigt over en dag og en tid, som var i forandring. 1957 var stort set uberørt af fortiden, men 1962 var på vej ud i en ny tid - anført af Bank Mikkelsens menneskesyn.

Aase